

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:14
מוצאי שב"ק.....9:44
שיעורים כסדרן
נ"ך.....זכריה ד'-ה'
בבלי.....יומא ע"ו
ירושלמי.....סוטה כ"ט
תוספתא.....דמאי ה'
רמב"ם.....ערכים וחרמים ה'

שעה 10, גליון 38 (505)

פרשת בלק, ט"ז תמוז, אבות פרק ו', שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די דריי וואכן

מיר טרעטן יעצט אריין אין די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבעה עשר בתמוז און תשעה באב; מענטשן באטראכטן די צייט אלס טרויעריגע מרה שחורה'דיגע טעג, עס זעט עפעס אויס ווי געפאלענע נידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינען דעם אייבערשטן געהעריג.

דער אמת איז אבער נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א גאנץ יאר. מען האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן, אז ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדריות. האט רבי נתן געזאגט אז דאס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפ'ן וועג, אויפ'ן גאס, איז א סך גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז כביכול אין גלות, איז ער נאך מער גענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שטעלער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, דאס איז די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען 'פון יעצט' אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן 1) אז דער שם ווייזט "אנא זמין למהור", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט.

<<<<<

א גוט ווארט

אז דו וועסט רעדן צום אייבערשטן וועסטו קענען רעדן צו מענטשן, רעדן צום אייבערשטן געבט זעלבסטזיכערקייט, עס העלפט אז דער מענטש זאל זיך קענען עפענען.

דער הייליגער רבי נתן דערציילט (שיחות הר"ן, סימן רלב) עס איז געווען איינער פון אנשי שלומינו וואס פלעגט קומען אסאך צום רבי'ן, ער האט געהאט זאכן וואס ער האט געוואלט רעדן מיט'ן רבי'ן, אבער ער האט זיך נישט געקענט עפענען דאס מויל צו רעדן מיט'ן רבי'ן וואס ליגט אים אלץ אויפ'ן הארץ, ביז איין מאל איז אים אויסגעקומען צו באדינען דעם רבי'ן, ער האט געטראכט 'יעצט וועל איך רעדן, איך וועל אלעס דערציילן דעם רבי'ן, אבער די מויל האט זיך אים נישט געעפנט. דער רבי איז דעמאלט געווען אויפ'ן וועג אהיים פון זיך וואשן לכבוד שבת, דער רבי האט אים געבעטן ער זאל אים געבן די שיד אגוצוטרון, פלוצלונג רופט זיך דער רבי אן (פון זיך אליינס): 'געוואוין זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן, נאכדעם וועסטו קענען רעדן מיט מיר'.

(עצרתו אמתנה חקת תשפ"א)

א ווארט אויף די פרשה

לא הביט און בעיקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. דער מדרש זאגט (במדבר רבה כ, ט): דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די עבירות פון די אידן נאר אויף זייער גאווה.

מען קען דאס פארשטיין לויט וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב): אז א מענטש דארף זיך אליינס דן זיין לכה זכות, ער דארף קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער טוט און זיך מחי' זיין מיט דעם און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים. און אזוי אויך ביי א צווייטן איד דארף מען קוקן נאר אויף יענעמ'ס גוטע חלקים, און נישט אויף יענעמ'ס שלעכטס.

באמת גייט די ביידע זאכן צוזאמען, ווען א מענטש קוקט ביי זיך נאר אויף זיין גוטס, דעמאלט איז ער פרייליך און ער קוקט ביי יענעם אויף נאר די גוטס. ווען א מענטש זעט אבער נאר די שלעכטס ביי זיך ווערט ער א דערביטערטער מענטש, און ער זעט נאר שלעכטס ביי יעדן איינעם.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער פסוק גייט ארויף אויף יעדן איד, לא הביט און בעיקב - מען זאל נישט קוקן אויף די שלעכטס פון די פשוטע אידן, ולא ראה עמל בישראל - און אויף נישט קוקן די שלעכטס אויף צדיקים. ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם? ה' אלקיו עמו - ווען מען ווייסט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון, האט אים דער אייבערשטער נאך אלץ ליב און ער איז מיט אים. דעמאלט וועט ער וויסן אז, ותרועת מלך בו - דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד ווי אזוי ער קוקט נאר אויס.

דאס איז פשוט וואס דער מדרש זאגט אז דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די שלעכטס פון אידן נאר אויף זייער גאווה, דער אייבערשטער קוקט נאר אויף דעם וואס א איד האלט זיך שטארק מיט זיינע מצוות ומצעים טובים, ער פריידט זיך מיט דעם, און ער קוקט נישט אויף די שלעכטע חלקים וואס ער האט, דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

לאמיר זיך פארנעמען צו דן זיין לכה זכות יעדן איינעם, קודם אנהויבן ביי זיך אליין, קוקן נאר אויף די גוטס וואס מ'האט, דאס מאכט אז דער מענטש זאל ווערן פרייליך און רואיג, נישט ווערן נאר דערביטערט אז דאס און יענץ איז נישט גוט, ווייל וועט מ'קוקט אויף די שלעכטע חלקים, ווערט מען טרויעריג און אנדערגעשלאגן, און דאן זעט מען אויף נאר דאס שלעכטס ביי יעדן איינעם, מאיז דן יעדן לכה חוב.

פארקערט, ווען מ'זעט נאר דאס גוטס ביי זיך אליין, וועט מען שוין אויטאמאטיש ווערן פרייליך, דער מח וועט ווערן מיישב, און מ'וועט אנהויבן זען דאס גוטס אויף ביי יעדן ארום זיך, מ'וועט יעדן דן זיין לכה זכות, און ברענגען אז יעדער זאל טאקע ווערן נאר גוט און וואויל.

(זאת התורה חלק ה')

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

כאפ א טענצל אינדערהיים, וועלן די קינדער קומען צו לויפן

בערזת ה' תשרי

יום ג' פרשת חקת, ה' תמוז, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר

ביי אונז איז דער מנהג צו טאנצן יעדן טאג; מיר טאנצן נאךן דאווענען, מיר טאנצן ווען מיר דערמאנען זיך פון רבי'ן, אז מיר זענען מקורב צום רבי'ן. בפרט אין שטוב, ווען מען קומט אהיים צו די קינדער טאנצט מען מיט די קינדער.

איך טראכט דו זאלסט איינפירן דעם גוטן מנהג ביי דיר אין שטוב; ווען דו קומסט אהיים נאך א טאג פון שווערע ארבעט, נאך א טאג וואס עס איז אריבער וואס איז אריבער וכו' וכו'- זאלסטו אנצינדן לעבעדיגע מוזיק און גיין א טענצל.

אז דו וועסט טאנצן וועלן דינע קינדער קומען צו לויפן, די נאטור פון קליינע קינדער איז צו זיין פרייליך, זיי זיען צו שמחה; זיי וועלן קומען צו לויפן, זיי וועלן נישט וועלן ענדיגן צו טאנצן, אזוי וועלן אלע ווייטאג אנוועק גיין.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד) אז שמחה איז א היילונג פאר אלע קרענק און ווייטאג.

(צטו אמונה חקת תשפ"א)

דער וועג ארויס

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) "אין שום יאוש בעולם כ"ל, עס איז נישט פארהאן אזא זאך אז א מענטש זאל זיך דארפן מייזש זיין און אויפגעבן. חז"ל זאגן (בבא בתרא כ"ח) "מלמד שהשכינה בכל מקום", דער אייבערשטער איז איבעראל, און ער שטייט אלעמאל גרייט צו העלפן דעם מענטש. נאך זאגן חז"ל (במדבר רבה, פרשה י, סימן ט"ו) אז די אידן זענען אזוי פאליבטי ביים אייבערשטן אז אפילו ווען זיי זענען טמא, רועט אויך די שכינה צווישן זיי. פון דעם זענען מיר ווי ווייט דער אייבערשטער האט דעם חמדות אויף יעדן איד, און ער וויל אים נאר מקרב זיין, ער ווארט נאר אז דער איד זאל תשובה טון, און דאן וועט ער אים אויפנעמען מיט ברייטע ארעמעס.

ווען א מענטש קוקט זיך אן און זעט אז ער איז ממש משוגע אינגאנצן, ער מוז זיך אויסדרייען צו קוקן אויפ'ן גאס, ער לויפט ארום וואו ער קען זען נאך עפעס שלעכטע זאכן, ער פארברענגט לאנגע געכט מיט'ן קוקן שמוציגע געמיינע זאכן, און וויפיל ער קוקט און קוקט ווערט ער גארנישט זאט דערפון; ווען דער מענטש געבט זיך אמאל א וועק אויף און קוקט זיך גוט אן, וועט ער זיך שעמען פון זיך אליין ווי משוגע ער איז אז ער ליגט אזוי מיט'ן גאנצן קאפ אין שמוץ, און ער פארדינט גארנישט דערפון, עס ברענט אים נאר אויס דעם מח און מאכט אים ממש קראנק. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) אז ווער עס האט נאר אביסל שכל, ביי אים איז בכלל נישט דא די תאנה פון שמוץ, א קלארער נארמאלער מענטש וועט זיך נישט לאזן פארפירן אפילו ווען עס וועט אים אונטערקומען א גוטע געלעגנהייט צו טון שמוציגע עבירות, ווייל ער שפירט נאר דעם אייבערשטן.

ווען א מענטש טראכט אריין אין דעם און שפירט ווי משוגע ער איז, דארף ער געדענקען אז דער אייבערשטער ווארט אויף אים, און ער זאל זען צוריק צו גיין צום אייבערשטן, אז ער זאל זיך גוט אויסרעדן און אויסוויינען צום אייבערשטן. כאטש וואס פאר מענטשן טאר מען נישט דערציילן די עבירות וואס מען טוט, ווען עס קומט אבער צום אייבערשטן דארף מען דוקא זא דערציילן פאר'ן אייבערשטן די אלע זאכן אין וואס מען איז אריינגעפאלן מיט אלע דעטאלן ארום. אפילו ווען מען זעט אז מען קען זיך נישט שטארקן איבער דעם יצר הרע, און מען האלט אין איין אריינפאלן נאכאמאל און נאכאמאל אין די שמוציגע עבירות, זאל מען אבער נישט אויפהערן צו בעטן און בעטן דעם אייבערשטן. ווען א מענטש וועט זיין זייער שטארק מיט דעם, ער וועט נישט אויפהערן צו בעטן דעם אייבערשטן, יעדן טאג וועט ער דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלע נסיונות און אלע זיינע דורכפעלער, אפילו אויב אין אנהויב וועט עס אריסען ווי דאס טוט גארנישט אויף, ער האלט נאכאלץ אין איין ווייטער דורכפאלן, וועט ער אבער זען אז סוף כל סוף וועט ער עס דורכברעכן, און די אלע תפלות וואס ער בעט דעם אייבערשטן וועלן זיך צוזאמנעמען און אים ארויסנעמען פון די שמוץ אין וואס ער איז אריינגעפאלן.

חז"ל זאגן (פרדס שומר טוב, תהלים קי"ט) "וישׂאבו מים, ואיזה מים היו שואבים ושופכים? אלא שעשו תשובה, ושפכו לבם בפנים לפני הקדוש ברוך הוא בתשובה שלמה", דער עיקר וועג פון תשובה איז אז א מענטש זאל זיך אויסקליסן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, אז מען זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלע עבירות אין וואס מען איז אריינגעפאלן, און אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין ארויסצוריקן דערפון. און חז"ל זאגן דאָרט (שם, תהלים ל"ב) אז ווען א איד איז זוכה צו דעם, זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן און תשובה צו טון, וועט דער אייבערשטער זיכער דעם חמדות האבן אויף אים און אים מוחל זיין.

(קונטרס ריבע איוגן)

נאר אזוי ווי ווען עס איז דא גאר א טייערע אוצר, נעמט מען עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנוקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז געצט, אזוי ווי די דריי וואכן זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן נאנט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט אזעלכע שלעסער פון עציבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נארו, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער בעהט אסאך דעם אייבערשטן, און דאן וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים ברענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש זי"ע (עבודת ישראל, מסעי) אויפ'ן פסוק (איכה א', ג) כל רדפיה השיגוה בין המצרים. כל רדף - זהו, ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנטקעגן די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סיכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעלע שובע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (ישעיה א', א) "חזון ישעיהו". צדיקים זענען זוכה צו זען אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויט ווערן במהרה בימינו.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט אז ירמיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אני ראה" (ירמיה א', יא). זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט זענען זיי און צוואנציג טעג, אזוי אויך פון ווען די גולם האבן צובראכן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען איין און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויף אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (משניות פרק א') אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דעריבער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעלייכן צו מאנדלען, איז געצט די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אן פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס באַמַת די אַרבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (מקדמת בראשית ד.) "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און יסורים און שוועריקייטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשען פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיט'ן ציל אויף צו וועקן דעם מענטש אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער איבערגעדרייט און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך בין המצרים)

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קי)

אין קורצן פון פריער: רבי נתן קומט אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן.
תיט

ראש השנה פיינאכט איז געווען א גרויסער קיבוץ פון אנשי שלומינו פון אלע שטעט, וואס האט געדאווענט צוזאמען מיט רבי'ן, אזוי ווי ער האט אנגעזאגט פאר אלע מקורבים אז זיין זאך איז ראש השנה, און יעדער זאל קומען צו אים אויף ראש השנה.

דער רבי פלעגט דאווענען שמונה עשרה די ערשטע נאכט ראש השנה פאר פיר שעה, אלע מתפללים האבן געענדיגט דאווענען און זענען אהיימגעגאנגען עסן די סעודת יום טוב, און געבענטשט, און צוריק געקומען אין שול, און דער רבי האט נאכאלץ געהאלטן אינמיטן דאווענען שמונה עשרה.

דער עולם האט געווארט און געווארט ביז דער רבי האט געענדיגט דאווענען, און דאן האט ער געזען אנגעווינטשן "לשנה טובה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים".

עס איז באקאנט וואס דער רבי האט געזאגט, "וואס אנדערע צדיקים פועל'ן פון ראש השנה ביז הושענא רבה, פועל איך אין די ערשטע נאכט ראש השנה". נאך האט דער רבי געזאגט, "איך די ערשטע נאכט פיר איך קודם אריבער מיינע מענטשן".

הכ

מיטל נאכט ראש השנה, האט דער רבי געזאגט דעמאלט תורה אויפ'ן פסוק (תהלים צ"ח, ו) בתצרות וקול שופר, די תורה וואס איז געדרוקט אין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה'.

דעמאלט האט מען גערעדט אז מ'ויל מאכן שווערע גזירות אויף אידן, אז מ'זאל נעמען אידישע קינדער אין די מיליטער, און נאך פארשידענע גזירות, וואס מ'האט גערופן "פונקטן".

דער רבי, ביים זאגן די תורה, האט ער פרובירט מבטל צו זיין די גזירה. אינמיטן די תורה האט דער רבי געזאגט אז חז"ל זאגן דאך (פסוקי חז"ל) אז יעדער מענטש דארף זאגן "בשבילי נברא העולם", די גאנצע וועלט איז פאשאפן געווארן פאר מיר, קומט אויס אז אויב די גאנצע וועלט איז פאשאפן געווארן פאר מיר, דארף איך אלץ פרובירן זיך אפצוגעבן מיט די וועלט, צו מתפלל זיין פאר די וועלט, און זען צו ערפילן די חסדנות וואס איז דא אויף דער וועלט. און דער רבי האט ממשיך געווען אז די תפלות זענען דא אויף צוויי סארטן וועגן, אמאל איז עס נאך פאר ס'איז ארויסגעקומען דער גזר דין, און אמאל איז עס שוין נאכ'ן גזר דין, ווי מ'קען זען די גאנצע תורה אינעווייניג.

מ'האט דאן פארשטאנען פונעם הייליגן רבי'ן אז ס'האלט שוין נאכ'ן גזר דין, פון דעסט וועגן האט דער הייליגער רבי געארבעט יענעם גאנצן יאר, שנת תקס"ג, צו ממתיק זיין דעם גזר דין, און ער האט טאקע גע'פועל'ט אז מ'האט אפגעשטופט די גזירה פאר פינף און צוואנציג יאר.

מ'האט געהערט דעמאלט ווי דער רבי האט געזאגט, "איך האב דאס אפגעשטופט אויף עטליכע און צוואנציג יאר". און ס'איז טאקע אזוי געווען, פון ווען דער רבי האט געזאגט די תורה, ביז ווען די גזירה האט פאקטיש אנגעהויבן אויסגעפירט צו ווערן, סוף יאר תקפ"ז, איז געווען בערך פינף און צוואנציג יאר.

הכ

רבי נתן האט געזאגט אז ווען ער האט געהערט די תורה פון הייליגן רבי'ן, האט ער גארנישט פארשטאנען פון די גאנצע תורה, ער האט נישט געהאט קיין שום השגה אין דעם, ס'האט אים נאר זייער געכאפט דאס וואס דער רבי האט דארט געטייטשט דעם פסוק (משלי ט"ו, ל"א) אין שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין, וואס דער רבי האט געטייטשט דאס ווארט "תלין" אז ס'איז פונעם לשון תלונה און מריבה, און דער רבי האט מיט דעם געזאגט אז ווען מ'הערט קריגערייען צווישן צדיקים, איז דאס נאר א מוסר

ווען מ'הערט קריגערייען צווישן צדיקים, איז דאס נאר א מוסר <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

זאל איך דערמאנען מיין מאן פשוטע הלכות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' גוט חתונה געהאט, מיין מאן איז זייער א וואוילער, עס איז אבער דא זאכן אויף וואס איך דארף הילף.

מיין מאנ'ס משפחה פירט זיך אנדערש ווי מיין משפחה, ביי זיי איז דא איין זאך, מען קוקט נאר אויב מען איז א חאנדיק, דאס איז ביי זיי די גאנצע אידישקייט. ווען עס קומט אבער צו וויכטיגע הלכות, צום ביישפיל הלכות שבת און הלכות ברכות, און אזוי ווייטער, איז מען נישט אזוי אויסגעקאכט דארט אין דעם.

מיין משפחה איז נא זייער שטארק מיט הלכות, און דאס ברענגט א פראבלעם ביי אינז. איך קען אסאך מער הלכות ווי מיין מאן, ווייל אזוי בין איך אויפגעוואקסן, און ווען איך זאג מיין מאן אן הלכה ווערט ער זייער דערשראקן און וויי געטון פון דעם, ער מיינט אז איך האב אים נאר ליב ווען ער איז פערפעקט.

די שרעק אין זיינע אויגן ווען ער מאכט א טעות ברענגט מיר צו וויינען אסאך מאל, איך זאג אים פסדור ווי חשוב און טייער ער איז ביי מיר, אפילו ער איז נישט פערפעקט, אבער איך זע נישט עס זאל העלפן.

טו איך ריכטיג ווען איך דערמאן אים פשוטע הלכות שבת אדער וועלכע ברכות מען מאכט אויף עסן?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת חקת, ג' פמוז, שנת תשפ"א לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז זייער וויכטיג איר זאלט זיין אפן מיט אייער מאן, דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן אין שלום בית, מען זאל זיין אפן איינער מיט'ן צווייטן, זיך דורך רעדן, זאגן אלעס וואס מען שפירט פונעם צווייטן, דאס מאכט מען זאל לעבן בשלום.

פרעגט אייער מאן ווי אזוי איר זאלט טון ווען איר זעט אז ער פירט זיך נישט ווי די הלכה. פרעגט אים שיינערהייט אויב עס שטערט אים ווען איר זאגט אים אן הלכה, זאגט אים אז איר ווילט נישט זיין קיין פאליציאנט, געבט אים צו פארשטיין אז איר קוקט אים נישט אראפ ווען ער טוט נישט ווי אזוי מען דארף טון, איר פארשטייט אז מען האט נישט געלערנט ביי זיי אין שטוב קיין הלכות, ביי זיי איז געווען נאר איין זאך, ווי מער חאנדיקיש - אלץ מער איז מען א איד; שמועסט אויס מיט אים די גאנצע זאך, אז מען שמועסט זיך דורך שיינערהייט ווערט שטערקער די גאנצע שלום בית.

דער אמת איז, עס ווענדט זיך ווי אזוי מען זאגט דאס; זאגן פאר'ן מאן ווען ער טוט אנדערש פון די הלכה איז נישט קיין פראבלעם, עס ווענדט זיך אבער ווי אזוי מען זאגט עס. ווען מען באמערקט א צווייטן אויף זיין אויפפירונג קען דאס צוגיין אין א וועג פון קריטיקירן, פון שאפן אויף יענעם, אינטעררייסן יענעם; צום ביישפיל: "וואס טוסטו?" "וואס מאכסטו?" "מען טאר נישט!" "שעם זיך!" און עס קען צוגיין אין א גוטע וועג, א וועג פון דערמאנען יענעם, לערנען יענעם, הייבן יענעם; צום ביישפיל, מען זאגט: "איך מיינ די הלכה איז אזוי", "איך האב געלערנט אז מען מאכט אזוי", "שבת מאכט מען נישט אזוי", "עס איז א שאלה אויב מען מעג אזוי מאכן"; דאס איז גאר אנדערש ווי מען שאפט אויף יענעם.

אויב איר זאגט אים אין א וועג פון לערנען, אין א וועג פון זיך נישט גרויסן אויף אים - וועט ער זיכער וועלן איר זאלט אים ווייטער זאגן, אים לערנען די הלכות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צפתו אמונה חקת תשפ"א)

BreslevCenter.com/answers

